

[Villemoes.]

område, kun vil jeg tillade mig at spørge, om den højtærede handelsminister ikke kan fortælle os, om der ikke ved udtrykket „begyndelsen af næste fyringssæson“ i og for sig menes „med det samme“. Jeg tror, det vil være den rigtige form, men jeg vil gerne lige spørge om det.

Henry L. W. Jensen: Jeg synes lige, jeg her ved lovforslagets tredie behandling vil komme ind på lidt af det, som man siger jeg har antydet skulle foregå i varedirektoratet og i administrationen af vareforsyningsloven. Jeg mener, som den højtærede handelsminister også sagde det, at det, der skal gøres, er at forbedre loven. Derfor er jeg fremkommet med den kritik, jeg har fremsat. Det er udelukkende af saglige grunde.

I forbindelse med spørgsmålet om retsforhold vil jeg nævne, at der til vareforsyningsudvalget er indsendt en sag angående rettergangen. Det ligger således, at varedirektoratet på et givet tidspunkt i denne sag fratager en mand eller et firma en importret på næsten 1 mill. kr. Nu tager jeg ikke stilling til, om manden har ret til denne million kroner eller ikke har ret til den. Det, jeg tager stilling til, er blot, at denne mand får sagen afvist for den særlige ankedomstol, der består af 3 højesteretsdommere. I samme øjeblik denne sag er afvist, har han ingen adgang til at få bevist, hvorvidt han har ret eller uret, fordi han ikke kan indbringe sagen for domstolene, idet de ordinære domstole antagelig vil afvise den efter den afvisning, han har fået fra ankedomstolen. Det naturlige vil derfor være — det er den ændring, som nu er kommet til, og som jeg går ud fra vil blive forvaltet efter den almindelige retspraksis —, at når der opstår et spørgsmål af denne art, der drejer sig om ret store beløb, som berettiget eller uberettiget er taget fra et firma, skal det kunne indbringes for domstolene, så at det pågældende firma med rette bliver dømt, hvis det skal dømmes, og med rette bliver frikendt, hvis det skal frikendes. Det er et af de områder, jeg gjorde opmærksom på, og her er forholdet det, at varedirektoratet er i besiddelse af mange oplysninger, som det afgiver til ankenævnet, hvorimod den almindelige retsprocedure først fornylig er indført i ankenævnet, hvorunder begge parter, part og modpart, afhøres. Samtlige dokumenter i sagen skal selvfølgelig kunne forelægges og eventuelt dokumenteres overfor retten.

I tilslutning til min udtalelse om, at man i flere tilfælde var afhængig af admini-

strationens forgodtbefindende, vil jeg gerne gøre opmærksom på, at når det, der sker indenfor dørene, så sjældent kommer ud, er det netop, fordi de erhvervsdrivende i så mange henseender dårligt tør fremkomme med klager over administrationen. Jeg har en sag her, hvori der står, at en af direktoratets højere embedsmænd udtalte, at den pågældende lige så godt kunne holde op med at søge om import, så længe han havde noget med sagen at gøre, for så længe han havde med den at gøre, ville det ikke blive anderledes. Efter almindelig forretningsskik og efter almindelig opfattelse må dette være en trusel mod det pågældende firmas retssikkerhed. Det vil være naturligt, at en sag som denne, der antagelig vil blive fremsendt til ankenævnet, bliver behandlet ud fra begge parters synspunkter og ikke ensidigt afvises fra den ene parts synspunkt. Det er det, jeg kalder usikkerhed i systemet.

Det var det spørgsmål. Så er der de almindelige importspørgsmål. Det er jo i dag en privilegeret ting at være importør i dette land, og det er oven i købet et privilegium, som der tjenes meget stærkt på. Det er forståeligt, at man er interesseret i at være med i det privilegium. Derfor har vi fra venstres side stillet krav om at regulere hele dette forhold ved frilisteimport, men når man nu har dette system, er der noget betænkeligt ved, at man tager en milliontildeling fra et firma eller en gruppe af firmaer og giver den til en hel del lignende firmaer med den begrundelse, at de mangler varer. Det er en begrundelse, der gælder for hele branchen. Her er altså et tilfælde, hvor et firma og en del lignende firmaer får tildelt en million, fordi der i loven står, at importørerne skal behandles nogenlunde lige; men man tager denne million fra dem, der før har haft den. Så er spørgsmålet, når forholdene ændrer sig på den måde, at de omstændigheder, hvorunder man tog millionen, ikke er tilstede mere, om det da ikke er nødvendigt at føre millionen tilbage til det sted, man har taget den fra, for at retfærdigheden kan ske fyldest. Der er ikke sket noget som helst ulovligt; der er blot sket en administrativ forandring af selve det forhold, som de pågældende firmaer er underkastet, men det sker, uden at det offentliggøres, og uden at man gør opmærksom på, at den slags ting har fundet sted indenfor den pågældende branche. Derved opstår den myte rundt omkring, at der er enkelte firmaer, som bliver favoriseret på andres bekostning. Det ville være naturligt, om man ganske kort meddelte, at den slags ting er foretaget af de og de